

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-אמר רבי עקיבא		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ניסן שבו יצאו ישראל ממצרים בארבעה עשר שחטו פסחיהן, בחמשה עשר יצאו, ואותו היום ערב שבת היה.	תא שמע, דתניא בסדר עולם:											ז	◇
ומדריש יראה דניסן ערב שבת ריש יראה דאייר חד בשבא, וסיון בתרי בשבא												ז	◇
קשיא לרבי יוסן												ז	◇
הא מני - רבנן היא.	אמר לך רבי יוסי:											!	◇
בשני עלה משה וירד, בשלישי עלה וירד, ברביעי ירד ושוב לא עלה.	תא שמע, רבי יוסי:											ז	◇
ומאחר שלא עלה מהיכן ירד?												ז	◇
אלא: ברביעי עלה וירד												ז	◇
בחמישי בנה מזבח והקריב עליו קרבן, בששי לא היה לו פנאי.												ז	◇
מאי לאו - משום תורה?												ז	◇
לא, משום טורה שבת.												!	◇
בריך רחמנא דיהב אוריגן תליתאי לעם תליתאי, על ידי תליתאי, ביום תליתאי, בירחא תליתאי	דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא:											■	◇
כמאן - כרבנן.												■	◇
(שמות יט) ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם.	[רב אבדימי בר חמא בר חסא]											■	◇
מכאן מודעא רבה לאורייתא.	רב אחא בר יעקב:											■	◇
אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשוורוש. דכתיב (אסתר ט) קימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו מאי דכתיב (תהלים עו) משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה אם יראה למה שקטה, ואם שקטה למה יראה? אלא: בתחילה - יראה, ולבסוף - שקטה.	רבא: חזקיה:											■	◇
ולמה יראה												^	◇
כדריש לקיש												!	◇
מאי דכתיב (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום השישי, ה"א יתירה למה ליה? - מלמד שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית, ואמר להם: אם ישראל מקבלים התורה - אתם מתקיימין, ואם לאו - אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו.	דאמר ריש לקיש:											■	◇
בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, באו ששים ריבוא של מלאכי השרת, לכל אחד ואחד מישראל קשרו לו שני כתרין, אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע. וכיון שחטאו ישראל, ירדו מאה ועשרים ריבוא מלאכי חבלה, ופירקום. שנאמר (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב.	דרש רבי סימאי:											■	◇
בחורב טענו, בחורב פרקו.	רבי חמא ברבי חנינא:											■	◇
בחורב טענו - כדאמרן												■	◇
בחורב פרקו - דכתיב ויתנצלו בני ישראל וגו'.												■	◇
וכולן זכה משה ונטלן, דסמין ליה ומשה יקח את האהל.	רבי יוחנן:											■	◇
עתידי הקדוש ברוך הוא להחזירן לנו, שנאמר (ישעיהו לה) ופדויה ה' ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם - שמחה שמעולם על ראשם.	ריש לקיש:											■	◇
בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יצתה בת קול ואמרה להן: מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשין בך? דכתיב (תהלים קג) ברכו ה' מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו, ברישא עשי, והדר לשמע.	רבי אלעזר:											■	◇
מאי דכתיב (שיר השירים ב) כתפוח בעצי היער וגו' למה נמשלו ישראל לתפוח - לומר לך: מה תפוח זה פרוי קודם לעליו, אף ישראל - הקדימו נעשה לנשמע.	רבי חמא ברבי חנינא:											■	◇
ההוא מינא דחזייה לרבא דקא מעיין בשמעתא, ויתבה אצבעתא דידיה תותי כרעא, וקא מיין בהו, וקא מבטן אצבעתיה דמא,												o	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-אמר רבי עקיבא		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר ליה: עמא פיזא דקדמיתו פומיכו לאודניכו, אכתי בפחוזתיכו קיימיתו ברישא איבעיא לכו למשמע, אי מציתו - קבליתו, ואי לא - לא קבליתו.												o	פח:
אמר ליה: אגן דסגינן בשלימותא - כתיב בן (משלי יא) תמת ישרים תנחם הנך אינשי דסגן בעלילותא - כתיב בהו (משלי יא) וסלף בוגדים ידם.	[רבא]											■	פח:
מאי דכתיב (שיר השירים ד) לבתני אחותי כלה לבתני אחתי מעיניך, בתחילה - באחת מעיניך לכשתעשי - בשתי עיניך.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■	פח:
עלובה כלה מזנה בתוך חופתה.	עולא:											■	פח:
מאי קרא - עד שהמלך במסבו נרדי וגו' (שיר השירים א).	רב מרי ברה דבת שמואל:											■	פח:
ועדיין חביותא היא גבן, דכתיב נתן ולא כתב הסריח.	רב:											■	פח:
עלובין ואינן עולבין, שומעין חרפתן ואינן משיבין, עושין מאהבה ושמחין ביסורין - עליהן הכתוב אומר (שופטים ה) ואהביו כצאת השמש בגברתו.	תנו רבנן:											■	פח:
מאי דכתיב (תהלים סח) ה' יתן אמר המבשרות צבא רב - כל דיבור ודיבור שיצא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשונות.	רבי יוחנן:											■	פח:
(ירמיהו כג) וכפטישי יפצץ סלע מה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות - אף כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נחלק לשבעים לשונות.	תני דבי רבי ישמעאל:											■	פח:
מאי דכתיב (משלי ח) שמעו כי נגידים אדבר למה נמשלו דברי תורה כנגיד - לומר לך: מה נגיד זה יש בו להמית ולהחיות - אף דברי תורה יש בהם להמית ולהחיות.	רב הננאל בר פפא:											■	פח:
למיימינים בה - סמא דהיי, למשמאילים בה - סמא דמותא.	היינו דאמר רבא:											■	פח:
דבר אחר נגידים - כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא קושרים לו שני כתרם.												■	פח:
מאי דכתיב (שיר השירים א) צרור המור דודי לי בין שדי ילין - אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, אף על פי שמציר ומימר לי דודי - בין שדי ילין.	רבי יהושע בן לוי:											■	פח:
אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי (שיר השירים א) - מי שהכל שלו מכפר לי על עון גדי שכרמתי לי.												■	פח:
מאי משמע דהאי כרמי לישנא דמכניש הוא?												?	פח:
כסא של כובס שכורמים עליו את הכלים.	מר זוטרא בריה דרב נחמן: כדתנן:											!	פח:
מאי דכתיב (שיר השירים ה) לחיו כערוגת הבשם - כל דבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בשמים. וכיון שמדיבור ראשון נתמלא, - דיבור שני להיכן הלך? - הוציא הקדוש ברוך הוא הרוח מאוצרותיו, והיה מעביר ראשון ראשון, שנאמר (שיר השירים ה) שפתותיו שושנים נוספות מור עבר, אל תקרי שושנים אלא שושנים.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											o	פח:
כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא יצתה נשמתן של ישראל, שנאמר (שיר השירים ה) נפשי יצאה בדברו. ואמחר שמדיבור ראשון יצתה נשמתן, דיבור שני היאך קיבלו? - הוריד טל שעתידי להחיות בו מתים, והחיה אותם. שנאמר (תהלים סח) גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											o	פח:
כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא חזרו ישראל לאחוריהן שנים עשר מיל, והיו מלאכי השרת מדדין אותן, שנאמר (תהלים סח) מלאכי צבאות ידדון ידדון אל תיקרי ידדון אלא ידדון.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											o	פח:
בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, מה לילוד אשה בינינו?	ואמר רבי יהושע בן לוי:											o	פח:
אמר להן: לקבל תורה בא.												o	פח:
אמרו לפניו: חמודה גנוה שגנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? (תהלים ח) מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים												o	פח:
אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: החזיר להן תשובה												o	פח:
אמר לפניו: רבוננו של עולם, מתיירא אני שמא ישרופני בהבל שבפיהם.												o	פח:
אמר לו: אחוז בכסא כבודי, וחזור להן תשובה, שנאמר (איוב כו) מאחז פני כסא פרשו עליו עננו.												o	פח:
מלמד שפירש שדי מזו שכינתו ועננו עליו.	ואמר רבי נחום:											o	פח:
אמר לפניו: רבוננו של עולם, תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה - (שמות כ) אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. אמר להן: למצרים ירדתם, לפרעה השתעבדתם, תורה למה תא לאכס?												o	פח:
שוב מה כתיב בה - לא יהיה לך אלהים אחרים, בין הגויים אתם שרויין שעובדין עבודה זרה?												o	פח: